

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2391/2020
31.08.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Драгане Маринковић, Бранка Станића и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Мирко Кадовић, адвокат из ..., против тужене „Banca Intesa АД Београд, Регионални центар Нови Сад, коју заступа др Немања Алексић, адвокат из ..., ради утврђења и стицања без основа, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 371/2019 од 17.01.2020. године, у седници одржаној 31.08.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 371/2019 од 17.01.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 371/2019 од 17.01.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 8774/18 од 05.11.2018. године, одбијен је приговор месне ненадлежности Основног суда у Новом Саду. Тужбени захтев је делимично усвојен и утврђено да је ништава одредба члана 9. став 1. тачка 1. уговора о стамбеном кредиту број .. од 14.01.2014. године закљученог између тужене и тужиле којим је прописано: „корисник кредита се обавезује да плати банци пре пуштања кредита у течај следеће накнаде и трошкове: једнократну накнаду за обраду кредитног захтева од 0,5% од износа одобреног кредита у динарској противвредности по средњем курсу НБС на евре важећим на дан плаћања“.Обавезана је тужена да тужили на име стицања без основа исплати 13.302,55 динара са законском затезном каматом почев од 29.04.2014. године до дана исплате. Обавезана је тужена да тужили накнади трошкове парничног поступка.

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Гж 371/2019 од 17.01.2020. године, одбијена је жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у побијаном делу.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужена је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права на основу члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11... 55/2014), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу

члана 404. ЗПП јер је одлука у складу са правним ставом Грађанског одељења Врховног касационог суда од 22.05.2018. године.

По члану 403. став 3. ЗПП, ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра, односно 100.000 евра у привредним споровима, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења ништавости одредбе уговора поднета је 11.04.2018. године. Вредност предмета спора је 13.302,55 динара.

С обзиром да је вредност побијаног дела правноснажне пресуде испод 40.000 евра, у динарској противвредности, то је изјављена ревизија недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа
судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић